

Predica de la Krefeld

Duminică, 04 octombrie 2015, ora 10³⁰

Fr. Frank

Cuvântul de introducere din **Isaia 46:9-10**: „*Aduceți-vă aminte de cele petrecute în vremurile străbune; căci Eu sunt Dumnezeu, și nu este altul, Eu sunt Dumnezeu, și nu este nici unul ca Mine. Eu am vestit de la început ce are să se întâmple și cu mult înainte ce nu este încă împlinit. Eu zic: «Hotărârile Mele vor rămâne în picioare și Îmi voi aduce la îndeplinire toată voia Mea»”.*

Îi mulțumim Domnului din toată inima. Avem multe motive să-I mulțumim lui Dumnezeu pentru ceea ce a făcut El. Vă spunem tuturor din inimă: bine ați venit! Suntem adunați din multe popoare și limbi ca să ascultăm Cuvântul sfânt al lui Dumnezeu și să ne lăsăm pregătiți pentru ziua glorioasă a revenirii Domnului.

Frații și surorile noastre ne salută și sunt în legătură cu noi în Domnul. Noi putem repeta de fiecare dată: Cuvântul Domnului ajunge până la marginea pământului. Dacă noi ne gândim la faptul că în 172 de țări sunt grupuri de credincioși care sunt în legătură directă ca să asculte Cuvântul ceasului atunci aceasta este cu adevărat puternic. Ceea ce acum câțiva ani nu era posibil, astăzi este posibil. Prin aceasta se împlinește cu adevărat că acest mesaj, nu mesagerul, ci mesajul este purtat și premerge revenirea Domnului.

Drați frați și surori, v-o spun cu o mare durere în inimă. Dacă vorbim despre dezvoltările greșite din toate comunitățile, atunci aceasta doare. Dar dacă ne uităm la dezvoltarea din cercurile care se referă la fratele Branham, atunci durerea devine insuportabilă. Astăzi am aruncat o privire asupra celor 19 capitole scrise în cartea „Faptele unui proroc” și un capitol este numit „Mai mult decât un proroc”; și atunci prorocul este înălțat tot mai sus și tot mai sus. Dar trebuie să citești doar două versete mai departe și acolo este scris: „*cel mai mic în Împărăția lui Dumnezeu este mai mare decât el*”. Eu mă întreb: de

ce frații care au făcut un cult omenesc nu citesc puțin mai departe în Scriptură, ca să știe cum să încadreze aceste lucruri? În Luca 16:16 este scris: *„Legea și prorocii au ținut până la Ioan; de atunci încoace, Evanghelia Împărăției lui Dumnezeu se propovăduiește”* și imediat a început predica cu aceste cuvinte: *„Pocăiți-vă, căci Împărăția cerurilor este aproape”*. Iar de Rusalii cerul s-a deschis, Împărăția cerurilor a venit jos și Biserica a fost fondată. Astfel a fost făcut începutul. Dacă în acest timp Domnul ne descoperă Cuvântul Său și ne-a deschis înțelegerea pentru tot ceea ce s-a spus și s-a învățat, atunci acesta este un har cu totul deosebit. Permiteți-mi să vă spun acest lucru. După învierea Sa, Domnul a strâns în jurul Său pe ucenicii Lui; nu tot poporul a fost adunat, ci doar ucenicii Săi. Pe cei care L-au urmat și L-au văzut după învierea Sa, pe ei i-a adunat și cu ei a vorbit despre ceea ce era scris în Moise, în Proroci și în Psalmi, lor le-a făcut de cunoscut totul, lor le-a deschis mintea pentru Scripturi. Cum este astăzi? Domnul înviat Își adună poporul căruia i S-a descoperit ca Cel înviat, ca Cel prezent, ca Cel care umblă în mijlocul celor șapte sfeșnice. Lui, numai Lui I se cuvine toată cinstea și lauda.

În Luca 1 a fost spus despre Ioan Botezătorul ceea ce a fost important atunci și este important astăzi și pentru noi. Permiteți-mi să v-o citesc pe scurt înainte de a intra în cercetarea Cuvântului. Fie ca și toți aceia care sunt în legătură directă cu noi și ei să simtă prezența lui Dumnezeu și să știe că Domnul Își adună poporul ca să-i vorbească. El să ne călăuzească în tot Adevărul și să ne descopere, prin Duhul Său, tot ceea ce este scris în Moise, în Psalmi, în Proroci și în Noul Testament și tot ceea ce fratele Branham a adus în mesajele lui.

În Luca 1:67 este scris: *„Zaharia, tatăl lui, s-a umplut de Duhul Sfânt, a prorocit și a zis: «Binecuvântat este Domnul, Dumnezeul lui Israel, pentru că a cercetat și a răscumpărat pe poporul Său. Și ne-a ridicat o mântuire puternică...»”*.

De la început este vorba despre esența mesajului. Mesagerii sunt cei ce pregătesc drumul și apoi sunt indicatoarele de pe drum, dar noi nu ne oprim la indicatoare. Ei ne indică drumul și noi avem dreptul să-L urmăm pe Domnul tot drumul. În vers. 70 este scris: *„cum vestise prin gura sfinților Săi proroci care au fost din vechime”*. Ce am auzit

noi în Cuvântul de introducere? Dacă Dumnezeu a luat o hotărâre, atunci El o împlinește negreșit.

De exemplu, în lexicon noi am citit că acolo unde la noi în Ioan 1:1 este scris: „*La început era Cuvântul*”, în textul ebraic este scris: „La început a fost Dabar”. Acest „Dabar” are o dublă însemnătate. Pe de o parte: „Cuvântul și porunca”. Cuvântul este o poruncă directă care conduce la împlinirea lucrului care a fost exprimat prin Cuvântul poruncit și trebuie să se întâmple pentru că Dumnezeu a spus-o așa.

Dacă citesc mai departe vers. 72: „*Astfel Își arată El îndurarea față de părinții noștri și Își aduce aminte de legământul Lui cel sfânt*”. Așadar nu gânduri care se ridică și plutesc. Ci sunt gândurile lui Dumnezeu care ating esența. Aici este vorba despre încheierea legământului și apoi urmează partea care îl privea și pe Ioan Botezătorul.

Vers. 76: „*Și tu, pruncule, vei fi chemat proroc al Celui preaiñalt. Căci vei merge înaintea Domnului, ca să pregătești căile Lui*”. Acum vine expresia importantă din vers. 77: „*și să dai poporului Său cunoștința mântuirii...*”. În nimeni altul nu este mântuire: căci nu este sub cer nici un alt Nume dat oamenilor, în care ei pot fi mântuiți, decât Numele iubitului nostru Domn, Isus Hristos.

Încă o dată vers. 77: „*și să dai poporului Său...*”. Nu tuturor oamenilor, ci poporului Său. Ce i-a fost spus lui Moise ca să spună lui faraon? „Lasă pe *poporul Meu* să plece! Lasă pe *poporul Meu* să plece!” Este vorba de poporul Său. „*și să dai poporului Său cunoștința mântuirii, care stă în iertarea păcatelor lui*”. Așa este începutul: cu iertarea, împăcarea, cu harul și mântuirea. Nu să vorbim pe lângă Dumnezeu sau să gândim pe lângă Dumnezeu. Ci să ne întoarcem înapoi la *esență*: „*să dai poporului Său cunoștința mântuirii, care stă în iertarea păcatelor lui*”.

Ce este scris în Luca 24:47? „*Și să se propovăduiască tuturor neamurilor, în Numele Lui, pocăința și iertarea păcatelor*”. Ce este spus în prima predică de la Cincizecime? Cu aceasta se începe.

Dragi frați și surori, așa cum viața noastră pământească începe cu nașterea, la fel începe viața noastră duhovnicească cu nașterea din nou. Dar înainte ca noi să putem trăi nașterea din nou, noi trebuie să

acceptăm iertarea și împăcarea, prin har, și să-I mulțumim Domnului că El Și-a vărsat Sângele Său scump, Sângele noului legământ, pentru noi și ne-a dăruit iertarea și împăcarea pe care noi am acceptat-o și primit-o prin credință. Al doilea lucru: născut din nou prin sămânța sfântă a veșnicului Cuvânt al lui Dumnezeu. Cât de des s-o mai repetăm? Pentru fiecare naștere este nevoie de o sămânță. Sămânța este Cuvântul lui Dumnezeu – așa este scris în Luca 8:11. Apoi nașterea din nou. Născut din nou din sămânța veșnic valabilă a Cuvântului lui Dumnezeu. De aceea propovăduirea Cuvântului lui Dumnezeu, prin har, este pe primul loc și de aceasta aparține: iertarea, împăcarea, nașterea din nou, viața nouă pe care Dumnezeu ne-a dăruit-o prin har.

Așadar să nu vorbim doar despre cel ce a pregătit drumul, ci important este să auzi mesajul. Este vorba de esență. Astăzi nu este vorba despre ceea ce a mâncat sau a băut Ioan Botezătorul, nu este vorba despre cum a fost îmbrăcat el. Mie îmi este indiferent dacă a mâncat lăcuste sau miere sălbatică sau dacă a umblat îmbrăcat într-o haină din păr de cămilă. Îmi este indiferent dacă fratele Branham s-a îmbrăcat cu haine de vânatoare, acest lucru pe mine nu mă interesează. Este vorba de mesaj, este vorba de esență: este vorba de Cuvântul lui Dumnezeu și mântuirea deplină pe care ne-a dat-o Dumnezeu. De aceea să lăsăm deoparte tot ceea ce aparține de domeniul pământesc, să le lăsăm acolo unde le este locul.

Suntem mulțumitori lui Dumnezeu pentru mesaj, pentru esență: „și să dai poporului Său cunoștința mântuirii, care stă în iertarea păcatelor lui” (Lc. 1:77).

Iubiți frați și surori, așa cum deja a fost accentuat, este vorba despre viața nouă, de a fi născut din nou la o nădejde vie prin puterea învierii lui Isus Hristos din morți. Aceași putere divină care L-a înviat pe Domnul și Răscumpărătorul nostru dintre cei morți este aceeași putere a lui Dumnezeu prin care noi suntem născuți din nou la o nădejde vie, și a făcut din noi fii și fiice ale lui Dumnezeu.

Dar apoi, iubiți frați și surori, noi toți trebuie să fim sinceri cu noi înșine și să citim ce a propovăduit Pavel cu privire la ceea ce trebuie noi să dezbrăcăm. Câteodată doare puțin, dar este mai bine dacă

aici pe pământ ne doare și ne lăsăm corecțați și îndreptați. Dumnezeu nu ne permite să mergem mai departe așa cum suntem.

De aceea este scris și citim din 1 Cor. 6 începând de la vers. 9: *„Nu știți că cei nedrepti nu vor moșteni Împărăția lui Dumnezeu? Nu vă înșelați în privința aceasta: nici curvarii, nici închinătorii la idoli, nici preacurvarii, nici malahii, nici sodomiții, nici hoții, nici cei lacomi, nici bețivii, nici defăimătorii, nici hrăpăreții nu vor moșteni Împărăția lui Dumnezeu”* (vers. 9-10).

Acest lucru trebuie spus. Cine a devenit credincios trebuie să dezbrace omul vechi, să-l pună deoparte, trebuie să dezbrace omul vechi. Dacă ne uităm la ce se întâmplă în timpul nostru, vedem cazurile care se petrec sub ochii noștri: bărbații trăiesc cu bărbații și femeile trăiesc cu femeile. Pentru noi aceste lucruri sunt o confirmare a ceea ce a spus Domnul nostru: *„Așa cum a fost în zilele Sodomei așa va fi în zilele când Se va descoperi Fiul omului”*. Dar aici este o mare diferență, ca între cer și pământ. Una era starea din Sodoma. Partea cealaltă este Avraam cu grupa aleasă care nici măcar nu era în Sodoma, ci ei au fost aleși și erau separați. Așa este și astăzi. În Sodoma să facă fiecare ce vrea. Dar în Biserica lui Dumnezeu este valabil Cuvântul Domnului.

V-o mai spun încă o dată: trebuie să dezbrăcăm omul vechi! N-ajută pe nimeni să spună: „Eu cred mesajul” și el își trăiește mai departe viața lui veche. Nu este valabil! Nu merge!

„Dacă este cineva în Hristos, este o făptură nouă. Cele vechi s-au dus: iată că toate lucrurile s-au făcut noi” (2 Cor. 5:17).

Pavel a spus unele lucruri în legătură cu aceasta, mai ales în epistola către efeseni. În Efes. 4 el începe de la vers. 17: *„Iată, dar, ce vă spun și mărturisesc eu în Domnul („Iată, dar, ce vă avertizez serios în Domnul – lb. germ.): să nu mai trăiți cum trăiesc păgânii în deșertăciunea gândurilor lor”*.

Aici accentul este pus pe o avertizare serioasă, o avertizare care ne este necesară ca să ajungem ținta și să-L urmăm pe Domnul nostru într-un mod serios, știind că Domnul ne-a ales să fim cu El în slavă.

Din Efes. 4 continuăm cu vers. 22-24: *„cu privire la felul vostru de viață din trecut, să vă dezbrăcați de omul cel vechi...”*. Așa

cum este scris, „*voi trebuie să fiți născuți din nou*”, le fel este scris: „*să vă dezbrăcați de omul cel vechi care se strică după poftele înșelătoare; și să vă înnoiți în duhul minții voastre, îmbrăcați în omul cel nou, făcut după chipul lui Dumnezeu, de o neprihănire și sfințenie pe care o dă adevărul*”.

Aici suntem luați și învățați în școala cerului unde ne este spus cu ce lucruri nu putem fi confirmați înaintea lui Dumnezeu. Să dezbrăcăm omul vechi cu tot ceea ce aparține de acesta și să fim înnoiți pe deplin prin Duhul lui Dumnezeu.

Dar sămânța este Cuvântul lui Dumnezeu. Dumnezeu nu face ceva nou peste lucrurile vechi. Ci El spune: „Eu fac totul nou. Eu vreau să vă dau o inimă nouă, un duh nou, o viață nouă, prin har”. Cât de des am repetat Levitic 17 în acest loc! Viața este în sânge. De aceea Răscumpărătorul nostru Și-a vărsat Sângele, Și-a dat viața Lui sfântă pentru noi pentru ca ceata răscumpărată prin Sânge să primească viața divină și să fie născută din nou la o nădejde vie, prin puterea învierii lui Isus Hristos din morți.

Mai departe în Ef. 4:26-27 este spus: „*«Mâniați-vă, și nu păcătuți.» Să n-apună soarele peste mânia voastră și să nu dați prilej diavolului*”.

Pavel a trebuit să dea aceste avertizări pe care astăzi noi trebuie să le dăm mai departe pentru ca în mijlocul nostru să n-aibă loc nicio defăimare, nicio vorbire de rău. Defăimările, vorbirile de rău sunt la fel de rele ca toate celelalte fapte rele condamnate de Dumnezeu, pe care le fac toți ceilalți care n-au trăit înnoirea. De aceea rugăciunea noastră de astăzi trebuie să fie: „Iubite Domn, noi am auzit mesajul ceasului, noi am înțeles, am recunoscut timpul, am văzut semnele timpului”.

Ieri am văzut că ceea ce este scris în Ezechiel 38 și 39 se pregătește de împlinire în acest timp. Nu numai ceea ce este scris în Matei 24, Marcu 13 și Luca 21, ci și ceea ce se va întâmpla când o treime a omenirii va fi nimicită. Totul este în pregătire. De aceea mesajul ceasului este cel mai important lucru. Nu este un mesaj care se referă tot timpul la proroc, ci mesajul este: înapoi la Cuvânt, înapoi la început, înapoi la Rusalii, înapoi la învățătura apostolilor, înapoi la fundamentul original străvechi, înapoi la tot ceea ce a fost la început!

Și acest lucru l-a spus fratele Branham clar și deslușit: restituirea înseamnă să fii transpus înapoi în starea originală de la început. Așa cum a fost la început, așa trebuie să fie din nou la sfârșit. La fel trebuie să fie cu noi ca persoane individuale. Dacă restituirea totală trebuie să aibă loc, atunci trebuie să înceapă cu tine și cu mine, cu fiecare dintre noi, și să aibă loc și continuarea, până la împlinirea tuturor lucrurilor pe care le-a făgăduit Dumnezeu în Cuvântul Său. Această împlinire are loc așa cum a spus fratele Branham și am citit ieri seară: lucrarea supranaturală a lui Dumnezeu care a fost descoperită în slujba lui, se va manifesta cu și mai mare putere, la încheiere, în Biserică, prin har. Noi toți trebuie să ajungem la unitatea credinței și cunoștinței. În Biserica Dumnezeului celui viu toți trebuie să vorbim o singură limbă, să alergăm într-o singură direcție. Trebuie s-o spunem apăsător, 1 Tim. 3:15: „*Biserica Dumnezeului celui viu este stâlpu și temelie adevărului*”. Ea nu este o clădire a minciunii. În Biserica Dumnezeului celui viu minciuna n-are niciun loc. Noi suntem străpunși de adevărul divin și apostolul Ioan a scris: „*adevărul acesta care rămâne în noi și care va fi cu noi în veac*”. Cu adevărat, Adevărul divin, curat, al Cuvântului rămâne în noi, în inima ta și în inima mea.

De la sfârșitul lui august a trebuit să mă gândesc din nou la aceasta, când am luat avionul și am zburat până la Tucson, Arizona ca să particip la înmormântarea fratelui Peary Green†. Dragi frați și surori, din nou am văzut ce s-a făcut cu referire la proroc, dar nici o singură dată cu referire la Dumnezeu și Cuvântul Său. De aceea avem însărcinarea sfântă înaintea Feței lui Dumnezeu să aducem totul înapoi la Scriptură și doar din sfânta Scriptură să propovăduim întregul plan de mântuire al lui Dumnezeu.

Ca să încheiem această temă citim Ef. 4:29 unde mai este scris: „*Nici un cuvânt stricat să nu vă iasă din gură; ci unul bun, pentru zidire, după cum e nevoie, ca să dea har celor ce-l aud*”.

Și gura noastră trebuie să-I fie dedicată lui Dumnezeu pentru ca să spunem numai ceea ce trebuie să fie spus. Toate glumele și tot ceea ce se petrece pe pământ...Voi știți, eu n-o spun din pricina mea, cu adevărat eu nu cunosc niciun singur banc, nici o singură glumă, nu cunosc nici un singur banc; nu cunosc bancuri și nici nu știu de ce ar trebui să cunosc bancuri. Dragi frați și surori, și gura noastră, gândirea

noastră, întreaga noastră ființă trebuie să ajungă într-o stare așa cum este scris: să-L iubim pe Dumnezeu nostru din toată inima, cu toată ființa noastră, cu gura noastră, cu gândirea noastră și zilnic să trăim o viață vrednică de Dumnezeu, spre cinstea Lui.

Citim ultimele versete din Efeseni 4. Ef. 4:30: *„Să nu întristați pe Duhul Sfânt al lui Dumnezeu, prin care ați fost pecetluiți pentru ziua răscumpărării”*.

Această avertizare este serioasă. Chiar dacă am primit botezul și pecetluirea cu Duhul Sfânt noi trebuie să fim atenți ca să nu întristăm Duhul lui Dumnezeu, ci să fim călăuziți de Duhul lui Dumnezeu în tot adevărul. Pentru că așa este scris: *„Toți cei ce sunt călăuziți de Duhul lui Dumnezeu sunt fii ai lui Dumnezeu”* (Rom. 8:14). De aceea și această avertizare trebuie să fie luată în serios.

Chiar și vers. 31: *„Orice amărăciune, orice iuțea, orice mânie, orice strigare, orice clevetire și orice fel de răutate să piară din mijlocul vostru”*.

Dimpotrivă, la noi să nu mai fie găsit nimic rău și stricat, ci doar ceea ce a putut face Dumnezeu în viața noastră prin harul Său.

Citim Ef. 4:32: *„Dimpotrivă, fiți buni unii cu alții, miloși și iertați-vă unul pe altul, cum v-a iertat și Dumnezeu pe voi în Hristos”*.

Să nu mai ținem nimic în socoteală, să nu reproșăm nimic, nimănui! Să ne iertăm ca să putem primi iertarea. Dacă citim mai departe, vedem că Pavel a dat o mulțime de avertizări în diferitele scrisori care au fost adresate bisericilor și persoanelor individuale și a tratat unele teme deosebite.

Dar și aici în Ef. 5, de la vers. 3 este scris încă o dată: *„Curvia sau orice altfel de necurăție, sau lăcomia de avere nici să nu fie pomenite între voi, așa cum se cuvine unor sfinți”*.

Noi suntem sfinți. *„Sfintește-i în adevărul Tău”* (Ioan 17:17). Pe cât de sigur am primit adevărul divin al Cuvântului, pe atât de sigur noi suntem sfințiți în acest Adevăr. Pentru că fără sfințire nimeni nu-L va vedea pe Dumnezeu. De aceea ne sunt date aceste avertizări serioase.

Continuăm cu Ef. 5:5: *„Căci știți bine că nici un curvar, nici un stricat, nici un lacom de avere, care este un închinător la idoli, n-are*

parte de moștenire în Împărăția lui Hristos și a lui Dumnezeu". Acestea sunt cuvinte foarte, foarte serioase.

Dragi frați și surori, Îi suntem mulțumitori lui Dumnezeu. Înainte ca Pavel să vorbească despre Biserică, despre ceea ce este ea și ceea ce reprezintă, citim în Ef. 5 de la v. 27: *„ca să înfățișeze înaintea Lui această Biserică, slăvită, fără pată, fără zbârcitură sau altceva de felul acesta, ci sfântă și fără prihană”*.

Prin Duhul lui Dumnezeu, Pavel a trebuit să dea aceste avertizări serioase privitoare la lucrurile care ne exclud din Împărăția lui Dumnezeu, pentru ca noi să luăm aminte la aceste avertizări și astfel să putem intra în Împărăția lui Dumnezeu, să rămânem în ea și să avem parte de tot ceea ce ne-a făgăduit Dumnezeu pentru acest timp.

Apoi mai avem Cuvântul minunat din Romani 8 la care s-a referit și fratele Branham. În Romani 8 ne este descris un alt domeniu: încercările prin care noi trebuie să trecem, fie că ne place sau nu. Noi ne plângem, dar nu ne plângem unii împotriva altora, ci suspinăm din pricina situației în care ne aflăm. De aceea este scris: *„Nu vă plângeți unii împotriva altora, fraților”* (Iac. 5:9). Vino cu necazul tău la Domnul, vino la El cu tot ceea ce te apasă.

În Rom. 8:19 este scris: *„De asemenea, și firea (creația) așteaptă cu o dorință înfocată descoperirea fiilor lui Dumnezeu”*.

Dacă citim mai departe vom afla că este în legătură cu schimbarea trupurilor noastre muritoare. Dar noi încă suntem în acest trup muritor, mai trebuie să suportăm una și alta și încă trecem prin situații în care avem greutăți să înțelegem de ce tocmai acum trebuie să trecem prin astfel de încercări.

Dar aici în Rom. 8 este scris mai departe în vers. 20-21: *„Căci firea a fost supusă deșertăciunii – nu de voie, ci din pricina celui ce a supus-o – cu nădejdea însă, că și ea va fi izbăvită din robia stricăciunii, ca să aibă parte de slobozenia slavei copiilor lui Dumnezeu”*.

Când trupul acesta muritor va fi îmbrăcat în nemurire nimeni nu va mai avea nicio durere, nimeni nu va mai fi gârbovit sau în cărje. Nimeni nu va mai trebui să se plângă: „Am dureri!”. Întreaga creație suspină, toți împreună așteptăm ca să fim izbăviți de această

stricăciune, și trupul muritor să fie transpus într-o stare de nemurire la revenirea Domnului.

Să mai citim vers. 22 și 23: „*Dar știm că, până în ziua de azi...*”. Până acum, până acum „...*toată firea suspină și suferă durerile nașterii*”. Întreaga creație, toți, toți așteaptă să se întâmple odată! Și se va întâmpla, se va întâmpla cu noi și cu întreaga creație. „*Și nu numai ea, dar și noi, care avem cele dintâi roade ale Duhului (arvuna), suspinăm în noi și așteptăm înfierea, adică răscumpărarea trupului nostru*” (v. 23). Este minunat ceea ce ne-a făgăduit Dumnezeu în planul Său veșnic de mântuire.

Acum noi mai suspinăm și spunem: „O, Dumnezeule, «De ce? De ce trebuie să se întâmple aceasta din nou?»”, dar apoi noi citim în același capitol 8 din Romani și știm că totul se întâmplă spre binele nostru chiar dacă în clipa de față n-o putem înțelege. În timpul suspinelor noi nu înțelegem cum trebuie să fie. Ce să spun eu? Eu sunt tot timpul pe drum, în zboruri de zi și de noapte. Credeți că eu sunt mulțumit totdeauna? Câteodată nu mai este așa cum aș vrea să fie. Pe parcursul anului trecut și în lunile care au trecut din acest an, am făcut 132 de zboruri cu avionul, am fost tot timpul pe drum ca să propovăduiesc Cuvântul Domnului. Apoi observ că se ridică un suspin la Domnul și spun: „Doamne, dă-mi puteri noi! Atât timp cât Tu mă mai folosești pe pământ Te rog dăruiește-mi putere din nou pentru ca Cuvântul Tău să fie propovăduit!”.

Citim și cuvântul din Rom. 8:28 și vă rog luați-l la inimă! Durerile adânci și indiferent ce v-ar lovi, luați acest Cuvânt la inimă ca pe un cuvânt al Domnului! Rom. 8:28-30: „*De altă parte, știm că toate lucrurile lucrează împreună spre binele celor ce iubesc pe Dumnezeu, și anume spre binele celor ce sunt chemați după planul Său. Căci pe aceia pe care i-a cunoscut mai dinainte, i-a și hotărât mai dinainte să fie asemenea chipului Fiului Său, pentru ca El să fie Cel întâi născut dintre mai mulți frați. Și pe aceia pe care i-a hotărât mai dinainte, i-a și chemat; și pe aceia pe care i-a chemat, i-a și socotit neprihăniți; iar pe aceia pe care i-a socotit neprihăniți, i-a și proslăvit*”. La Dumnezeu totul este deja desăvârșit. Nu va fi odată, cândva. La Dumnezeu s-a întâmplat deja, totul s-a isprăvit, totul este pregătit pentru noi.

Apoi, mergem la celelalte versete biblice care vorbesc despre faptul că Domnul S-a dus ca să ne pregătească locul și că Se va reîntoarce ca să ne ia Acasă. Și aceasta putem s-o accentuăm de fiecare dată: niciodată înainte, poporului lui Dumnezeu nu i-a fost propovăduit atât de mult Cuvântul lui Dumnezeu. Pavel spunea în vremea lui: „*V-am vestit tot planul lui Dumnezeu*” (Fapte 20) și el n-avea cum să citească ceea ce i s-a descoperit lui Ioan pe insula Patmos. A fost ultimul lucru care s-a întâmplat în acel timp.

Frați și surori, ce să mai spunem noi astăzi? Fie că este scris în Vechiul sau în Noul Testament, în evanghelii sau în epistole până la Apocalipsa, totul ne-a fost descoperit prin Duhul lui Dumnezeu, prin har, și nu există nici un singur punct de care ne-am putea poticni sau care să ne oprească. Ci noi știm că la Dumnezeu totul este hotărât din veșnicie. Tuturor acelor care aud acum Cuvântul lui Dumnezeu și îl cred, acelor Domnul li Se descoperă. Propovăduirea este în legătură cu efectul acesteia.

De fapt, aceasta am vrut s-o accentuez înainte: când Domnul a spus ceva, atunci s-a și întâmplat. N-a existat nici un singur punct unde Dumnezeu să fi vorbit și apoi să fie o clipă: „Se întâmplă? Nu se întâmplă?”. Nu, nu, nu! Când Dumnezeu a poruncit: „Să fie lumină! Atunci s-a făcut lumină”. Acesta este gândul principal: când Dumnezeu dă o poruncă, atunci porunca merge în împlinire. Trebuie să se întâmple ceea ce a spus Dumnezeu în Cuvântul Său. Când Domnul i-a spus leproșului: „Fii curățit! Îndată a fost curățit”. Când El i-a spus orbului: „Capătă-ți vederea! Îndată el a văzut”. Când El a poruncit furtunii să tacă, îndată vântul a stat și s-a făcut o liniște mare. În ce loc a vorbit vreodată Domnul și să nu se fi întâmplat?

Fratele Branham spune că prin slujba Cuvântului vorbit, Biserica este adusă în acea stare în care să fim atât de legați cu Dumnezeu și să-L credem, încât să fim aduși la un nivel spiritual în care ne ridicăm deasupra suspinelor, în slobozenia copiilor lui Dumnezeu. Noi să știm că El care a început lucrarea în noi, El o va desăvârși. Aceasta se întâmplă în zilele noastre, în timpul nostru.

O spun încă o dată, cu o mare durere. Falsificările care au fost făcute din afirmațiile fratelui Branham și din lucrurile pe care Domnul

le-a spus atunci sunt de neconceput, nimeni nu le poate încadra. Același frate Branham s-a referit de fiecare dată la Geneza 3 și a spus că a fost suficient un singur cuvânt adăugat căruia Eva i-a dat crezare, ca să aducă neascultarea și căderea în păcat și astfel toți să fie despărțiți de Dumnezeu și sortiți morții; a fost un singur cuvânt – cât de des a subliniat el aceasta! Și apoi Apoc. 22:18-19: „*Oricine va adăuga sau va scoate ceva din cuvintele cărții acesteia, aceluia Dumnezeu îi va scoate partea lui de la pomul vieții*”. Cu o mare durere am amintit, că tocmai însărcinarea principală a fost falsificată – aceasta este cea mai mare catastrofă. Nicio direcție de credință n-a păcătuțit într-un astfel de mod ca toți aceia care cred această versiune falsă.

Cred că voi înțelegeți bine. Eu mi-am scris-o în biblia mea; pur și simplu își are locul în biblia mea. Din lumina supranaturală care s-a coborât, fratelui Branham i s-a spus: „Așa cum Ioan Botezătorul a premerse prima venire a lui Hristos așa vei fi trimis tu cu un mesaj care va premerse cea de-a doua venire a lui Hristos”. – Aceste cuvinte au venit din gura Aceluia care a vorbit din lumina supranaturală. Dar din gura acelora care n-au înțeles și au răstălmăcit este spus doar: „Așa cum Ioan Botezătorul a premerse prima venire a lui Hristos așa tu vei premerse cea de-a doua venire a lui Hristos”. În această afirmație falsă lipsește cu desăvârșire cuvântul „mesaj”. Din această cauză toți mă împoasăcă cu pietre și sunt împotriva mea și a noastră pentru că noi credem ceea ce a fost spus cu adevărat: „Nu mesagerul, ci mesajul premerse cea de-a doua venire a lui Hristos”. Apoi, pe piatra sub formă de piramidă de pe mormântul fratelui Branham din Jeffersonville este gravat textul falsificat. Același text falsificat este gravat și pe ușa casei din Tucson care a fost construită pentru fratele Branham. Acest text falsificat a fost scris chiar și sub fotografia cu stâlpul de foc. Și cu toate acestea eu să tac? Nu tac. Nu voi tăcea niciodată. Falsificarea este falsificare, înșelăciunea este înșelăciune. Adevărul este Adevăr și Cuvântul lui Dumnezeu rămâne Adevărul în vecii vecilor.

Următorul lucru l-am spus în acest loc de mai multe ori. Fratelui Branham i-a fost dat să țină adunări de evanghelizare în 12 țări. El a ținut adunări de evanghelizare, dar după deschiderea pecetilor el n-a mai vizitat nicio altă țară și n-a mai făcut nicio călătorie internațională. Dar de când el a fost luat Acasă nouă ne-a fost lăsat și avem mesajul

divin pe care l-am purtat pe întregul pământ, Astfel s-a împlinit: Evanghelia aceasta a Împărăției lui Dumnezeu – cu tot ceea ce aparține de aceasta, chemarea afară, pregătirea, separarea, tot ceea ce aparține de această Evanghelie: mântuirea deplină, Evanghelia deplină – a fost predicată tuturor popoarelor ca să slujească de mărturie tuturor neamurilor. Am spus ieri seară că și ziarele laice din Abidjan au alocat doisprezece pagini ca să scrie despre evenimentele care au avut loc, mărturisind: „Un apostol a venit ca să aducă mesajul adevărat”. Acesta nu este meritul nostru, ci este alegerea veșnică a lui Dumnezeu pentru ca poporul Său de pe întregul pământ să audă Cuvântul Lui.

Acest lucru l-am amintit aici, cum s-a întâmplat în Pakistan. Este fratele nostru Nobel Gill aici? Unde este fratele nostru? Aici este fratele nostru Nobel Gill din Pakistan, un prieten vechi care este și un prieten al fratelui Michael. Acești frați m-au însoțit în Abu Dhabi. Eu v-am spus aceasta: când acel bărbat, șeful acelei televiziuni, a auzit că vine un frate care l-a cunoscut pe fratele Branham...S-o spun pe scurt. Acolo am început cu transmisia predicilor noastre prin 23 de posturi de televiziune, apoi au fost 56, iar acum sunt peste 70 de stații de televiziune care în fiecare sâmbătă transmit predicile noastre. În felul acesta Cuvântul lui Dumnezeu ajunge până la marginile pământului. Ceva asemănător am auzit din Bulgaria. Acolo, proprietarul unei televiziuni, când a auzit de William Branham a spus: „O clipă, bunicul meu...”. Dați-vă seama, bărbatul de la o televiziune din Bulgaria a spus: „Bunicul meu, bunicul meu a avut predicile lui William Branham bătute la mașină; eu am crescut cu povestirile bunicului meu”. El a spus pur și simplu: „Cheamă pe acel bărbat să vină”. După călătoria noastră din insulele Azore ne vom duce în Bulgaria pentru ca și acolo să dăm mărturie. Eu spun: Dumnezeu deschide ușile, Dumnezeu deschide inimile pentru ca toți să audă și să fie informați despre ceea ce a făgăduit Dumnezeu în acest timp; să afle că prin aceasta se împlinește Scriptura în fața ochilor noștri, că toate popoarele și limbile aud Cuvântul Domnului.

Ce a spus Dumnezeu lui Avraam la prima întâlnire cu El din Gen. 12? *„Toate familiile pământului vor fi binecuvântate în tine”*(Gen. 12:3). Noi suntem mulțumitori din toată inima că Dumnezeu și-a împlinit făgăduința: a trimis un proroc ca să pună din

nou pe sfeșnic profeția biblică, întreaga propovăduire și cuvântul apostolilor; pentru ca sfârșitul să fie asemenea începutului: prima și ultima predică să fie la fel, primul și ultimul botez să fie la fel, totul să fie adus în conformitate cu Dumnezeu și Cuvântul Său. Nu doar în învățatură, ci tu și eu, noi să fim aduși în conformitate cu Dumnezeu și Cuvântul Său.

Dragostea lui Dumnezeu trebuie să inunde inimile noastre pentru ca să fie descoperit ceea ce a scris apostolul Ioan despre dragoste. El a evidențiat dragostea și în felul acesta s-a adeverit că noi am fost legați cu Dumnezeu prin dragostea Lui și propovăduim Cuvântul, nu pentru un interes personal, nu ca să creăm discuții. Cuvântul este autoritatea finală și nimic nu mai trebuie discutat. Cuvântul este propovăduit și toți aceia care sunt din Dumnezeu îl ascultă.

Revenirea Domnului este în fața noastră. Eufratul este amintit atât în Vechiul cât și în Noul Testament (Apoc. cap. 9 și 16). Cei patru îngeri ai judecății sunt legați la râul Eufrat. Mi-am notat: Eufratul are 2.272 km lungime. Apoi dacă citești și compari cu ceea ce se întâmplă acum...Am spus-o înainte: nu doar Matei 24, Luca 21, ci și ceea ce s-a prezis dinainte în prorociile vechi testamentare. Sunt amintite popoare de diferite naționalități. Totul este scris în Cuvântul lui Dumnezeu. O avem în Ezech. 38:5: „*Persia, Etiopia și Put...*”. Aici sunt enumerați toți care vor mărșălui, împăratul nordului și celelalte popoare care sunt împreună cu el. Apoi, la sfârșit, și împăraților Estului le este pregătită calea; apoi sunt două sute de milioane de soldați care vor înainta spre Israel, cărora Domnul Dumnezeu le va face un sfârșit când ei vor ajunge și vor păși pe munții Israelului. După aceea toate armele și tot ce va fi acolo vor trebui adunate timp de șapte ani.

Cu adevărat Dumnezeu a spus totul dinainte. Noi avem orientarea divină și prin aceasta recunoaștem că timpul revenirii lui Isus Hristos este cu adevărat foarte aproape. Timpul și ceasul nu-l știe nimeni, dar deseori Domnul a repetat: „*Când veți vedea întâmplându-se toate aceste lucruri ridicați-vă capetele pentru că izbăvirea trupurilor voastre se apropie*”.

Vă rog să nu uitați Cuvântul din Romani 8! Aici noi suspinăm câteodată, noi suspinăm din pricina stării în care ne aflăm și ne întrebăm: „Doamne, Doamne, cât mai durează?”. Noi suspinăm și întreaga creație suspină împreună cu noi, iar noi așteptăm clipa când totul va fi nou. Trupul nostru va fi schimbat la revenirea Domnului și întreaga creație va avea parte de aceasta; atunci leul și mielul vor paște împreună, atunci leul va mânca paie ca boul – aceste lucruri le putem citi din Isaia 11. Este minunat că Dumnezeu ne-a ales, ne-a separat și ne-a adus împreună, ne-a adunat din toate popoarele, limbile și națiunile și ne-a descoperit întregul Său plan de mântuire pe care l-a alcătuit în Sine însuși. El ne-a dăruit intrare în acest plan și ne-a deschis mintea ca să înțelegem totul corect și să încadrăm totul la locul potrivit. Acesta este harul deosebit pe care Dumnezeu ni l-a dăruit. Nu doar să vorbim de mesager, despre proroc, ci să înțelegem în mod corect mesajul și să-l dăm mai departe.

Fie ca toți frații slujitori din toate popoarele și limbile să dea mai departe Cuvântul Domnului și Dumnezeu va fi cu noi toți, până când vom vedea ceea ce am crezut. Eu însumi prețuiesc că avem un loc unde ne adunăm, că se traduce simultan în doisprezece limbi și că toți de pretutindeni ne pot asculta și pot avea parte de ceea ce face Dumnezeu acum. „*Voi poporul Meu...*”. Nu toți ceilalți. „*Voi poporul Meu separați-vă și nu vă atingeți de nimic necurat. Eu vă voi fi Tată, și voi Îmi veți fi fii și fiice, zice Domnul Cel Atotputernic*”. Dumnezeu să dăruiască har ca să se întâmple cu noi și Domnul să intre în dreptul Său cu noi toți, prin har. Și ultimii să fie chemați, numărul să fie deplin și apoi, împreună să trăim desăvârșirea, prin har.

Unul lucru, pe care El Însuși l-a spus, este sigur: „*Adună-Mi pe poporul Meu, pe credincioșii Mei care au făcut legământ cu Mine prin jertfă*” (Ps. 50:5). Noi suntem poporul legământului care a fost ales de Dumnezeu. Dumnezeu a încheiat un legământ nou cu noi. „*Acesta este sângele Meu, sângele legământului celui nou, al Noului Testament*” (Mt. 26:28).

Îi mulțumim Domnului Dumnezeului nostru că trăim acum. Noi putem înțelege și putem încadra corect tot ceea ce este scris. Suntem mulțumitori pentru slujba unică a fratelui Branham. Permiteți-mi ca acum la încheiere să v-o spun încă o dată: eu n-aș fi avut niciun mesaj,

aș fi fost ca toți ceilalți în mișcarea pentecostală liberă. Înainte eu eram un vorbitor cunoscut și predicam Evanghelia. Dar apoi a venit ziua pe care Dumnezeu o făcuse, a venit ziua hotărâtă de Dumnezeu. Dragi frați și surori, noi toți, noi toți am fi alergat pe căile noastre proprii dacă Domnul nu ne-ar fi dăruit har, dacă nu ne-ar fi vorbit, nu ne-ar fi chemat afară și nu ne-ar fi călăuzit în direcția corectă în care trebuie să pășim.

De aceea spun din inimă: mulțumesc pentru mesagerul trimis de Dumnezeu pentru ca noi să avem ultimul mesaj și să purtăm acest mesaj pe întregul pământ. Cine are urechi, acela să audă ceea ce spune bisericilor Duhul. Atotputernicul Dumnezeu să ne binecuvânteze pe toți din bogăția harului Său. Fie ca și această zi să aducă rod pentru veșnicie. Fie ca astăzi să fie luate decizii pe care să le ducem cu noi în veșnicie. Și decizia corectă este să ne dedicăm viața Domnului, să-L urmăm, să credem tot ceea ce a spus El și să avem parte de ceea ce face El în prezent. Lui, atotputernicului Dumnezeu Îi spunem mulțumesc.

Vă rog, țineți minte: Cuvântul este în același timp o poruncă și porunca duce la împlinire. Dumnezeu a poruncit și s-a întâmplat, Dumnezeu a poruncit și s-a făcut. Exact așa este și astăzi, Cuvântul descoperit ne-a fost dăruit. Aceasta este o poruncă sfântă: „*Voi poporul Meu ieșiți afară. Apoi Eu voi fi Tatăl vostru, voi Îmi veți fi poporul Meu, fiii și fiicele Mele*”. Pur și simplu se întrepătrunde, porunca și împlinirea. Domnul Dumnezeu să ne binecuvânteze pe toți, să fie cu noi toți în Numele sfânt al lui Isus. Amin.

Haideți să ne ridicăm și să-I mulțumim. Cântăm cântarea „Așa cum sunt” pe care am cântat-o deseori. În timp ce ne ținem capetele plecate rămânem liniștiți în rugăciune, ne cercetăm viața înaintea Feței lui Dumnezeu și recunoaștem că timpul este aproape. Dar așa cum spunea fratele Branham, noi avem dreptul să recunoaștem timpul, ceasul, mesagerul și mesajul și Îi suntem mulțumitori lui Dumnezeu pentru că El ne vorbește într-un mod atât de clar și de adevărat și ne deschide înțelegerea pentru Scripturi. Dacă cu noi toți este așa, atunci spuneți un „Amin”! Amin. Fie ca întreaga lume s-o fi auzit.

Acum permiteți-mi să vă întreb: Câți au luat decizia pentru Domnul astăzi, în mijlocul tuturor suspinelor, cu toate necazurile și

încercările prin care trecem, pentru că starea noastră nu este așa cum am vrea s-o avem? Noi trecem prin încercări. Primiți-o, luați-o din mâna Domnului! Întreaga creație suspină, dar va fi descoperit că la revenirea Domnului, care este gata să aibă loc, toate suferințele se vor fi încheiat și noi vom fi schimbați într-o clipă, într-o clipeală și vom fi luați de Domnul în slavă.

Un lucru este sigur: toți aceia care acum aud ultima chemare și cred ultimul mesaj ies afară, se separă și se lasă pregătiți, ei vor face parte dintre fecioarele înțelepte care nu s-au oprit la ceea ce a făcut Dumnezeu prin slujba fratelui Branham. Ci ei au primit legătura prin har și recunosc din toată inima că Dumnezeu lucrează în continuare. Dumnezeu n-a murit în decembrie 1965, ci atunci Dumnezeu doar l-a luat Acasă pe robul și prorocul Său. Dumnezeu are o continuitate pe care a hotărât-o în planul Său de mântuire, pentru ca toți până la marginile pământului să audă Cuvântul lui Dumnezeu care rămâne în veți, să ia decizia și să se întoarcă înapoi la credința cum zice Scriptura.

Dacă mai avem necazuri, boli sau unele lucruri de care nu ne putem elibera, dacă mai avem lucruri care ne leagă, dacă este limba noastră sau dacă viața noastră nu mai este în întregime în slujba Domnului, fie ca aceasta să fie clipa predării noastre. Fie ca toți aceia care încă nu L-au primit pe Domnul ca Răscumpărător, care încă nu știu și n-au siguranța mântuirii, să știe că Dumnezeu i-a ajutat în ziua mântuirii și că iertarea păcatelor este începutul nostru cu Dumnezeu. Nu cunoștința; învățătura vine mai târziu. Dar mai întâi trebuie să ne fie dăruite: harul, iertarea, împăcarea, mântuirea deplină.

Dacă mai avem în mijlocul nostru frați și surori care încă n-au siguranța credinței vă rog să ridicați acum mâinile. Mulțumim Dumnezeului nostru! Aleluia! Aleluia! Avem aici necazuri, boli sau alt fel de necazuri? Iubiților, Dumnezeu a făcut lucruri mari, Dumnezeu a făcut lucruri mari. Nici nu mai trebuie să ridicați mâinile. Dumnezeu a atins deja inima noastră, noi am crezut și putem vedea slava lui Dumnezeu. Dumnezeul nostru este credincios. Cuvântul Lui este adevărul. Cuvântul Său este o poruncă prin care ceea ce spune se întâmplă și Cuvântul Său nu se întoarce gol înapoi, ci își atinge întotdeauna scopul pentru care Domnul Dumnezeu l-a trimis. Acum

nici nu mai este necesar să mă rog. Chemăm câțiva frați să mulțumească Domnului. Amin.

Vă transmitem saluturi. Luați saluturi cu voi în toate limbile și în toate popoarele. Mulțumim traducătorilor că Dumnezeu v-a ajutat, v-a binecuvântat ca să găsiți spontan cuvintele potrivite și să traduceți imediat. Dumnezeu să-i binecuvânteze pe toți cei care traduc în acest loc. Dumnezeu să binecuvânteze pe cei care transmit mai departe acest Cuvânt altor popoare și astfel Cuvântul Domnului este purtat până la marginile pământului. Dumnezeu să vă binecuvânteze pe voi din Finlanda, din Suedia, din întreaga Europă, Asia, Africa. Dumnezeu să binecuvânteze pe toate continentele. Noi am auzit ultimul mesaj. Dragostea lui Dumnezeu ne-a strâns împreună și, prin har, putem auzi adevăratul Cuvânt al lui Dumnezeu. Înapoi la început!

Să ne rugăm pentru fratele din Paraguay. Fratele Miskys s-a rugat pentru fratele nostru în portugheză și el a înțeles totul în limba spaniolă. Fratele nostru locuiește în apropierea graniței. Noi suntem mulțumitori. „*Ferice de cei cu inima curată, căci ei vor vedea pe Dumnezeu!*”(Mt. 5:8). Lăudat și cinstit să fie Domnul nostru iubit! Amin.